

פרשת וישב

מידה כנגד מידה בפרשת וישב

פרשת וישב מלמדת אותנו את הכלל של מידה כנגד מידה במספר דוגמאות :

1. יהודה שהציע למכור את יוסף (שהיה בן 17 ויפה מראה ויפה תואר) לעבד כאשר ידוע שהוא יירד למצרים שהיתה פרוצה בזימה (שרה נלקחה לפרעה) , ובגללו יוסף כמעט נכשל עם אשת פוטיפר. מידה כנגד מידה יהודה "נכשל" (לפני מתן תורה זה היה מותר , אבל זה מעשה לא ראוי למדרגה הרמה של יהודה) עם תמר (פרשת תמר צמודה לפרשת מכירת יוסף). כמו כן, הפסיד את הפקדון שנתן לתמר.
2. האחים שהתנכלו על יוסף להמיתו ואמרו ונראה מה יהיו חלמותיו, יוסף מלך עליהם.
3. תמר שהיתה הצנועה בבית חמיה זכתה שייצאו ממנה מלכים בישראל (מידה כנגד מידה ראה רש"י לח,כו). כמו כן, בעקבות צניעותה יהודה לא חשד שתמר היא הקדשה (רש"י לח,טו)
4. יהודה שלא רצה ששלה ייבם את תמר מפני שחשש שהיא אשה קטלנית, אשתו של יהודה מתה והוא ללא ידיעתו יבם בעצמו את תמר.
5. יהודה שהודה (צדקה ממני) ,זכה שייצאו ממנו מלכים בישראל.
6. יהודה שרימה את אביו בגדי העיזים שהטביל כתנת יוסף בדמו, רימתה אותו תמר גם בגדי העיזים (רש"י לח,כג).
7. יהודה שמכר את יוסף לעבד, ירד מגדולתו (רש"י לח,א).
8. יעקב "ששיקר" לאביו (כצו"י רבקה) כדי לקבל את הברכה , בניו שיקרו לו שאמרו שיוסף נטרף.
9. יעקב לא ראה את בנו יוסף 22 שנים, כנגד 22 השנים שיעקב לא קיים כבוד אב ואם (שהיה בבית לבן ועד שהגיע ליצחק) רש"י לז,לד.
10. יוסף שהוציא דיבה על בני לאה : אמר שהם אוכלין אבר מן החי ומזלזלים בבני השפחות לקרותן עבדים וחשודים על העריות, לקה בשלושתן : וישחטו שעיר עיזים במכירתו ולא אכלוהו חי, ועל דיבה שספר עליהם שקורין לאחיהם עבדים - נמכר לעבד. ועל העריות- התגרתה בו אשת פוטיפר (רש"י לז, ב)
11. ער ואונן ששיחתו את זרעם, ה' השחית אותם.
12. יוסף ביקש משר המשקים שיזכור אותו ויזכיר אותו לפרעה (ולא בטח בה' לפי מדרגתו), לא זכר שר המשקים את יוסף וישכחו.
13. פוטיפר שרצה לעשות עברה עם יוסף , הסתרס.
14. יוסף שראה את עצמו מושל בבית פוטיפר והתחיל אוכל ושותה ומסלסל בשערו, אמר הקב"ה אביך מתאבל ואתה מסלסל בשערך , אני מגרה בך את הדוב מיד (ירד לבור) רש"י לט,ו.

פרשת וישב